

Groep 7 | CBS de Stapstien Kollumersweach |
Oktober 2025

21 VERHALEN OVER DE LAUWERSPOEL

**Ter gelegenheid van
de opening van It Lauwerspoelpaad**

Groep 7

Verhalen over het Lauwerspoelpaad

Jent	2
Yze-Mare	3
Lianke	5
Jailyn	6
Elske	9
Theo	12
Emma	13
Alieda	15
Siebre	17
Ninthe Geanne	19
Esmee	20
Evert Jelger	22
Lieke	23
Rienk	24
Feline	25
Simon	26
Jelyne	28
Janna	29
Mike	31
Aniek	33
Sjoerd Tymen	34

De tweede wereld

Geschreven door: Jent Kooistra

Heel lang geleden was er een tweede wereld maar niemand heeft het gevonden. Maar toen op een dag was er iemand die het heeft gevonden zijn naam was Sander. Hij zei dat het een wonder plek was er waren ook mooie dieren en bomen. Het was iedereen zijn droom om daar heen te gaan. Maar een paar mensen willen het verwoesten! Maar ik ga het vinden maar hoe? Het is heel mysterieuze plek. Niemand weet waar het is. Maar ik weet wel hoe dat plek heet het heet het Lauwerspool. Maar waar ligt Lauwerspool? Ik pak even mijn laptop. Maar waar ligt mijn laptop? Mmm hier nee hier nee daar is mijn laptop! Even google maps. Ok het ligt in Friesland. Ok ik ga naar Friesland! Hoelang duurt het om met de auto naar Friesland? Dat duurt ongeveer 25 minuten. (25 minuten later) Eindelijk ik ben er Lauwerspool! Maar waar is het geheime ingang? Hier nee hier nee hier nee wat is dat? Oh ja dit is een pingo ik heb geleerd dat hier ijsvogels en andere beesten en insecten maar waar is dat geheime ingang? Wacht even ik hoor wat er komt iemand wacht even hij zegt iets tegen die man? Weet je zeker dat de geheime poort hier is? Zegt de man: Wat gaan doen ze? Zeg ik: als we het vinden gaan we het vernietigen! Zegt de man: oh nee dat is niet goed! ik moet het eerder vinden dan hen! Zeg ik: maar wacht even als ik in de pingo kijk zie ik mijn reflectie niet? Maar toen raakte ik de pingo aan en toen ging ik naar de tweede wereld wow! Wat is dit? Dit is de tweede wereld zegt een mysterieuze mens: Wie ben? jij zeg ik: ik ben salamander zegt meneer salamander: dus jij woont hier ja ik woon hier al mijn hele leven zegt: meneer salamander: ik laat je even zien wow! Dit is een mooie plek. zeg ik: wat is dat dat is. Een schildpanda hij heeft een schild als een schildpad en lijkt heel veel op een panda. Cool en dat dan kathond een kat en een hond kruising. Zegt meneer salamander: alles hier is mooi wow! Dat is een groot boom dat is de boom van wijsheid. Zegt meneer salamander: de boom kan ook praten wacht even je zegt dat de boom kan praten? Ja zegt meneer salamander: maar hij slaapt nu. Oh Zeg ik: maar hoe moet ik terug dan moet je naar de blauwe licht ok doe! zegt meneer salamander (25 minuten later) eindelijk thuis! Lekker op de bank. Einde

De meisjes bij de lauwerspoel!

Geschreven door Yze-Mare de Vries

Er was eens een meisje met blonde lange haren, blauwe ogen en een leuke kledingstijl. Het meisje heet Marit en ze had 2 beste vriendinnen Felice, Ilse. Ze speelden elke dag, ze gingen vaak op onderzoek en vonden het leuk om dingen te ontdekken. Ze speelden vaak buiten. Op een zaterdag middag gingen ze logeren ze gingen bij Ilse thuis. En toen Marit zij laten we naar buiten, fietsen door Kollumersweag, toen zijden ze tegelijk ja cool! En toen zij Ilse laten we de jassen en de laarzen aan doen en dan gaan we weg. Ze gingen naar buiten en toen zij Ilse ik ga even in de brievenbus kijken of er post is. Ze keek in de brievenbus en toen zag ze een brief liggen. Jongens kom eens kijken! Zij ze. Er ligt een brief in de brievenbus! Voor wie zou die zijn zij Felice. Ik zou het niet weten zegt Ilse, ik ook niet zij Marit. Kom snel nog naar binnen en daar er goed naar kijken schreeuwt Felice! Ik ben zo benieuwd zegt Marit. Ze gingen snel naar binnen. Ze zitten in de woonkamer op de bank. Oké ogen dicht dan maak ik hem open. Oké ogen open binnen 3 2 1 go! Huh wat is dit nou weer zij Ilse het is een heel verhaal zij Marit. Oké en nu maar snel lezen zegt Felice. Ik wil hem wel voorlezen zegt Marit. Oké! Toe nauw maar! Hallo Marit Felice en Ilse jullie moeten nu vertrekken naar de lauwerspoel. Deze brief moeten jullie geheimhouden. Oja het is bij de cedelshof. Ga nou maar ik sta op jullie te wachten. Moeten we dit wel doen zei Marit. Ilse zei we houden van avontuur maar dit is wel heel spannend! Maar waarom moeten we dit ook geheim houden zei Marit. Ik heb geen idee zij Felice. Nou laten we maar gewoon gaan zeiden ze in koor! Oké! Ze pakten de fiets en Marit zij nog voor dat ze weg gingen is dit wel een goed idee. Ik weet het ook niet zij Ilse. Laten we gewoon gaan we hebben elkaar zei Felice. Oké lets go! Ze kwamen aan bij de cedelshof en toen zij Ilse waar moeten we eigenlijk heen. Felice zij laten we maar gewoon door fietsen. Ze kwamen aan en toen stonden daar ineens Yuna van brugklas. En daar gingen we heen. Ilse schreeuwde tegen Marit en Felice daar zijn Yuna van brugklas! He! Ja nu zie ik het, kom er heen zegt Marit! Toen gingen we naar haar toe. Toen we er waren zij Yuna zijn jullie Marit Felice en Ilse? En toen zijden ze natuurlijk ja. Mooizo jullie hebben denk ik de brief gelezen die jullie geheim moesten houden zij Yuna. Ja we vonden het eerst heel spannend om hier heen te gaan zijden we tegen Yuna. Toen zij Yuna we gaan nu ergens heen waar jullie

denk ik nog nooit eerder van hebben gehoord. Okeee! Schreeuwden we. Kom maar mee zij Yuna. Toen we er heen gingen zeiden we heel zacht tegen elkaar ik vind het superleuk maar ook heel spannend. En toen kwamen ze bij de lauwerspoel. En toen riep Marit waar gaan we nou heen! En toen zij Felice ja gaan we hier heen! En toen riep Yuna ik ga jullie iets vertellen over de lauwerspoel. Serieus roepen Marit Ilse en Felice tegelijk. Ja echt zij Yuna. Jullie weten niet hoe bijzonder deze poel wel niet is zij Yuna. En toen vertelde Yuna een heel verhaal over de lauwerspoel, zoiets van dat er allemaal boten enz. in deze poel lagen, en dat er dus allemaal boten van paarden in liggen, van de 2de wereldoorlog! En nog allemaal andere dingen. Oké en dit was een uitleg over de lauwerspoel zij Yuna. En nu ga ik weer weg zij Yuna. En toen waren ze ineens weg. Hallo schreeuwen Marit en Felice de hele tijd! Toen schrok Ilse wakker en zij ze wat schreeuwen jullie tegen mij. Was je aan het dromen ofzo zegt Marit! Denk ik wel zegt Felice. Huh waar ben ik dan? Zegt Ilse. Je bent thuis in je bed. We waaren aan het logeren weet je nog! Oh ja. Wat heb je gedroomd dan zei Marit. Nou ik droomde over een superleuk avontuur! Zei Ilse. Waren wij ook mee! Zei Felice. Ja tuurlijk! Jullie zijn in elke droom van mij. Maar waar droomde je nou over dan zij Marit. Ik droomde over dat we een geheime brief kregen en dat we toen naar iets toe gingen en dat we daar Yuna van brugklas (een televisie programma) zagen en dat we een les kregen over de lauwerspoel. En dat daar botten van paarden in liggen uit de tweede wereldoorlog. Maar dat klinkt superleuk ik wil dat dat echt gebeurt zeiden Marit en Felice! Laten we nu zelf op avontuur gaan zij Ilse. Bestaat de lauwerspoel wel echt zij Marit? Volgens mij wel zij Felice. Laten we daar dan heen gaan zij Ilse oké zijden Marit en Felice. Kom dan gaan we nu echt de jassen en laarzen aan doen en op de fiets stappen. Zij Marit. Toen waren ze bij de lauwerspoel en zagen we andere vrienden van ons. Die zijden dat ze allemaal boten zien liggen op de bodem. En toen gingen we goed kijken en zagen we echt boten liggen. Wat cool schreeuwden we! En wat een mooie omgeving zij Ilse. Ja echt he zij Felice. En toen was het 17:34 en toen gingen we weer naar huis en vertelden we aan Ilse haar ouders over de botten in de lauwerspoel. Ze geloofden het niet. En toen gingen we naar boven en onze dag bespreken van wat er was gebeurd. En toen gingen we maar slapen.

De Lauwerspoelstraat.*Geschreven door Lianke*

Er waren eens een jonge en een meisje die heetten: Max en Saar. En die gingen op pad, oké zegt Saar zullen we even een rondje lopen? Ze gingen een bos in en daar kwamen ze een mooie poel tegen. Kijk! Zegt Max een watertje! Zullen we even voelen als het koud of warm is? Max en Saar gingen het water voelen. En toen gebeurde er iets wat niemand zag aan komen. Ze vielen er allebei in! En toen kwam er een draaikolk die hun mee sleepten HELP! HELP! Riepen ze maar ze zaten al in de draaikolk en toen kwamen ze in een dorpje genaamt: De Lauwerspoelstraat. Iemand die zei: welkom! Nou zegt Saar, ik vind het nu al gezellig! Iedereen had een klein poeltje in de voortuin met allemaal bloemen er omheen, maar nu komt er iets wat wat ranziger is: Er lagen allemaal paarden skeletten in de tuin! En toen zei mama Schatjes! Schatjes! Waker worden! En ze leefden nog lang en gelukkig!

Post uit het Verleden...*Geschreven door Jailyn van den Berg*

Er was eens een meisje genaamd Elvira, zij woont samen met haar peetmoeder omdat haar moeder niet voor haar kon zorgen, Haar peetmoeder leerde haar opgroeien.

Altijd wanneer Elvira terug van school kwam ging ze altijd met haar peetmoeder bij een mooi plekje zitten dicht bij het oude huisje waar ze woonde, ze maakte een kampvuur en vertelde verhalen. Ze vertelde verhalen over bijzondere brieven met mooie boodschappen er in. En daar zitten ze dan laat in de avond bij een mooie poel met een lekker warm kampvuur, Peetmoeder gaat de verhalen vertellen die haar vroeger ook werd verteld over de bijzondere brieven. Peetmoeder begint met het verhaal, er was eens... Elvira! Elvira! en toen viel ze in slaap. De peetmoeder van Elvira weet dat ze de verhalen die ze verteld Elvira altijd heel leuk en spannend vindt, Naja peetmoeder brengt haar op bed en denkt: ik ga morgen maar weer verder. Ze gaat naar beneden en gaat op de bank liggen.

Ondertussen is Elvira heel diep in haar slaap en ze gaat dromen. Ze droomt over brieven en wanneer ze het opent en leest begint alles te shaken en te draaien ze komt in een droom waarbij ze haar moeder en al haar dierbare mensen ziet die al allemaal al overleden zijn. In haar droom knuffelt ze haar vader die overleed toen ze 5 jaar was, ze huilt en wordt wakker ze kijkt op de klok en probeert weer verder te slapen en de droom die ze had weer opnieuw te beleven maar het lukt niet ze gaat naar beneden en vertelt wat ze gedroomd heeft aan haar peetmoeder. Elvira gaat weer slapen en haar peetmoeder ook.

'De volgende dag' de peetmoeder van Elvira hoort dat de moeder van Elvira is overleden ze huilt en veegt haar tranen weg en denkt dit ga ik niet aan Elvira vertellen. Nee! Zegt peetmoeder ik moet het tegen haar vertellen ze moet er mee om kunnen gaan dat mensen die veel voor haar betekenen er niet meer zijn, ik vertel het haar bij de poel. De poel waar Elvira en haar peetmoeder altijd zitten is een bijzondere en betoverende plek er werd altijd gepraat over de poel, vlakbij het oude huis waar Eliza opgegroeide. De verhalen vertelden dat wie in het water sprong, door de tijd zou kunnen reizen. "volgende dag" peetmoeder maakt Elvira wakker, en ze lopen naar de poel en de peetmoeder vertelt aan Elvira dat haar moeder er niet

meer is en het een ongeluk was. Elvira schrikt en huilt en rent naar haar kamer ze veegt haar tranen weg en denkt ik wil uitzoeken of het ongeluk echt een ongeluk was, of dat haar moeder op een bepaalde manier werd vermoord vanwege iets wat ze had ontdekt over hun familie, of misschien zelfs door de poel.

Elvira loopt naar de poel voor het donkere, glinsterende water, ze wou het proberen. Ineens hoorde ze iets. Een stem leek uit het water te komen.

"Spring in de poel," fluisterde de stem. Elvira durft niet maar wil het wel een keer proberen wanneer ze er klaar voor is. Ze dacht aan haar familieleden zijn ze echt allemaal dood of leven er nog familie leden?

Er was nog één familielid over, na de peetmoeder en Elvira zelf. Zij heette.. Eliza ze was al heel oud (90) jaar. Eliza was de oudste van haar familie en een bekende schrijver. Ze had al tientallen boeken geschreven, Ze schreef altijd brieven over hoe het altijd vroeger was, en over haar ouders en familieleden. En nu was ze van plan om naar mooie plekken te reizen om meer informatie te verzamelen voor haar boeken

Op een koude dag stapte ze in haar auto. Ze was onderweg naar Schiphol, waar ze het vliegtuig zou nemen naar de plek waar ze mooie verhalen kon schrijven voor haar boeken. Het waaide hard en het regende. De weg was glad, Eliza was er bijna ze hoefde nog maar een klein stukje.

Haar gedachten waren ergens anders, maar toen gebeurde het. Plotseling gleed de auto uit, de wielen schoten alle kanten op. De auto kwam met een harde klap in de berm terecht. Haar brieven gleden uit haar handen. Ze zag hoe de brieven in de lucht vlogen, "Nee!" riep ze. Eliza is die dag overleden.

"Volgende dag" Elvira ligt in haar bed en wordt wakker, ze heeft het heet dus gaat naar buiten ze gaat bij de poel zitten waar iedereen het altijd over heeft, Terwijl Elvira haar voeten in het water dipte, voelde ze het water bruisen, en ook precies datzelfde moment voelde ze iets op haar hand vallen. Het was een stuk papier. Wanneer ze de eerste brief opent en leest, begint alles te draaien. De poel vervaagt, en plotseling staat ze in het verleden. Elvira kijkt om zich heen en ze ontmoet mensen die belangrijk voor haar waren: haar zusje dat jong is gestorven, haar vader die overleed toen Elvira vijf was. Elvira denkt dit heb ik gedroomd! Ze is verbaasd en denkt: Was de mythe van de poel toch waar? Ja! Zegt ze tegen haarzelf het

is waar! Ze is in een dorpje genaamd "De Lauwers" Iedereen in dit dorp weet over de Magische poel dat je daardoor kunt tijdreizen. Ze kijkt nog eens rond en ziet al gelijk een winkeltje met een mooi bord 1979. Elvira zegt oh ik zit dus in het jaar 1979. Ze neemt een kijkje in de winkel en ziet een meneer en ze gaat ernaar toe en zegt. Hallo! Weet u toevallig of de magische poel ook een naam heeft? Jazeker! Zegt de meneer met een oud stemmetje het heet de Lauwerspoel hij bestaat sinds 1969 dus al tien jaar! Het was voor 1969 een deel van de Waddenzee. Bedankt! Zegt Elvira en loopt de winkel uit. Ze ziet een huis dat PRECIES lijkt op haar huis waar ze in woont met haar peetmoeder. Ineens hoort Elvira een stem EIVIRA! Het is haar vader hij rent naar Elvira toe geeft Elvira een knuffel en ze huilen allebei. Je hebt me gevonden," zegt hij zacht, "Je leeft... maar hoe?" Zegt Elvira "Dit is de Lauwerspoel," zegt hij, "De tijd is hier anders, je wilt zeker dingen ontdekken of niet? Elvira knikt ja Hij zegt net zoals Paula vroeger (de peetmoeder). Hij wijst naar het Ziekenhuis ga naar de dokter "Ik ga zoeken," zegt Elvira. "Ik ga ontdekken wat er is gebeurd met mijn familie. Wat er is gebeurd met jou." Elvira ging naar de oude dokter. "Dokter, mijn vader is niet zomaar gestorven. Wat gebeurde er met hem? En wat is er met mijn moeder en zus? "Je vader was vaak bij de Lauwerspoel. Hij geloofde dat de poel de tijd veranderde. Je moeder was ook vaak ziek, maar niemand wist waarom. En je zusje had vreemde dromen voor ze stierf. Dromen over andere tijden, net als je vader. "Dromen?" vroeg Elvira. "Ja, ze zei dat ze in een andere tijd was. Je moeder was bang voor de poel. Ze dacht dat de poel iets zou meenemen. Jullie familie had altijd iets met die poel." Elvira keek naar een dossier van haar familie. Het stond vol over de ziektes, vreemde dromen en de poel. De dokter zei: "Je vader zocht naar antwoorden, maar hij vond meer dan hij wilde. Hij zag Verdrietige dingen toen stierf. "Ze verliet het ziekenhuis, maar toen ze buiten kwam, voelde ze iets in haar zak. Het was een oude foto van haar moeder, vader en zusje bij de poel. Ze stonden allemaal gelukkig en samen. Elvira glimlachte terwijl ze de foto vasthield.

Het paard met gevoelens voor de Lauwerspoel

Geschreven door Elske Kloosterman

Op een dag was ik met mijn vriendin Eva aan het paardrijden. En opeens schrok mijn paard van een trein die langs ons reed. Ze galoppeerde naar een poel en ze gooide me van haar rug. Ik had gelukkig geen pijn, maar was wel erg geschrokken. Eva galoppeerde nog achter me aan maar het had geen zin, want mijn paard was veel te snel. Toen Eva bij me aankwam. Zei ze: "gaat het wel". Ik zei dat het geen pijn deed. Daarna zeiden we allebei: "waar zijn we". We hadden allebei geen idee waar we waren en wat voor poel het was. Ik was daar ook nog nooit geweest maar ik had zo'n gevoel dat mijn paard die plek herkende. Er liepen een paar mensen langs en die vroeg ik hoe de poel heette. Ze zeiden dat dit de Lauwerspoel was. Dus die avond toen we aan tafel zaten vroeg ik aan mijn moeder: "Mama, weet mama ook wat de Lauwerspoel is?" Mijn moeder zei: "ik heb echt geen idee, maar ik denk dat oma het wel weet." Dus ging ik de volgende dag naar mijn oma toe.

Oma ik heb een vraag, mijn oma zei gelijk: "Wat wil je weten lieverd?" Nou, toen ik gister aan het paardrijden was toen schrok mijn paard en liep weg. Ze gooide me van haar rug, vlak bij een poel. Oma schrok enorm. Rustig maar oma je hoeft niet te schrikken hoor, alles gaat goed. We waren bij de Lauwerspoel. Kent oma die plek misschien.

Die plek ken ik zeker wel. Opa kwam binnen en vroeg om koffie dus zei oma. Elina kan jij even koffie voor opa maken? Ik zei natuurlijk, ja hoor maar eigenlijk wou ik dat oma verder ging. Toen de koffie klaar was vertelde oma verder. Ik heb zoveel herinneringen aan die plek en opa ook. Vertel! Vertel! Zei ik, dus ging mijn oma verder. Ik ging vroeger altijd op de vrijdag avond als het mooi weer was met mijn vriendinnen in die poel zwemmen, en met een paar jongens en 1 van die jongens was opa. Als we klaar waren met zwemmen gingen we naar de club. We gingen op een dag gewoon weer op de vrijdag avond zwemmen maar toen.

Ze waren de boel aan het leegpompen!! maar ze waren er niet want het was avond. Dus gingen de poel in. Opa zei opeens ik voel iets aan mijn voeten. De anderen zeiden: WAT DAN! WAT DAN! Opa pakte het op en hij zei: Hoe dan. Iedereen was nieuwsgierig. Toen opa het zei was iedereen verbaasd. Het waren botten! Toen gingen we de volgende dag weer afspreken en hebben we alle botten die we gevonden hadden naast elkaar gelegd en we kwamen uit op een dier maar we zijn er nooit achter gekomen welk dier. Oma zei, we hebben niet alle botten gevonden verder zijn we nooit gekomen. Ik zei gelijk ik ga verder met het onderzoek. Maar oma zei: "je kan dat toch niet alleen doen Elina". Ik ga dat ook niet alleen doen ik ga dat met Eva doen. Als ze wil: "Oh leuk".

Die middag ben ik gelijk naar Eva gegaan en heb het gevraagd. Ze was zo enthousiast dat we die middag gelijk zijn begonnen. We gingen als eerste naar de paarden. We paken de paarden en gingen naar de lauwerspoel om te kijken of mijn paard weer zo raar deed. Maar ze deed op een andere manier raar. Ze ging naar de poel en ze stapte in het water. Met haar hoeven sloeg ze op het water en ging met het puntje van haar neus onderwater. Ik had zo'n gevoel dat ze wou dat ik oppakte wat onder haar neus lag. Dus stond ik op, stapte ik in het water en pakte op wat daar lag. Het was een bot! Van waarschijnlijk hetzelfde dier. Dus gingen we kijken of bij rand van het meer nog meer botten lagen.

Maar helaas het enige bot wat we gevonden hadden was het bot dat mijn paard gevonden had. Eva zei dat we misschien ook nog wat dieper in het meer moesten gaan kijken. Maar ik zei dat het veel te koud was. Dus gingen we op weerbericht kijken wanneer het warm zou worden. Maar het zou de hele week tussen de 16 en 20 graden worden. Eva zei opeens ik heb een idee, we kunnen wetsuits aan doen. Ik dacht gelijk wat een goed idee dus vroegen we aan mijn moeder of we wetsuits hadden. Eigenlijk wist ik wel zeker dat we ze hadden want mijn vader was een profsurfer en ik ging vroeger heel vaak surfen met mijn vader. Mijn moeder zei ja wij hebben zeker wel wetsuits. Dus pakte mijn moeder ze en trokken we ze aan.

We gingen gelijk weer terug naar het meer en doken erin. We hadden voor de zekerheid mijn vader meegenomen, en van die duikflessen. Toen we eenmaal in het water zaten was het eigenlijk best lekker weer. We gingen

duiken en voelden goed op de bodem van het meer. Eva voelde opeens iets ze pakte het op maar het was een oude stink sok met een takje erin. We konden echt niks meer vinden. Maar we moesten nog maar een paar botten. Want oma had nog gezegd dat ze nog 4 botten moesten. We moesten er nu nog 3 want mijn paard had er al een gevonden. Toen opeens voelde pap wat groots tussen zijn teen. Het was een bot. Nu hoeven we er nog maar twee!!!! Yes zij iedereen Toen we nog 2 botten moesten. Zijn we verder gaan zwemmen, mijn vader is op het diepste gaan duiken en toen.

Toen hij boven kwam zag ik iets achter op zijn duikfles het was een bot!! We moesten nog maar 1 bot. Dus zijn we opgesplitst, maar konden echt niks meer vinden dus zijn we gestopt.

De volgende dag ben ik samen met Eva naar mijn opa en oma geweest. Oma! Oma! Mijn oma zei gelijk wat is er. We hebben nog 3 botten gevonden. Maar het laatste bot konden we echt niet meer vinden. Mijn oma was alsnog zo blij dat ze gelijk mijn opa riep. Mijn opa kwam gelijk binnen. En riep Wat is er. Ze hebben nog 3 botten gevonden. Ze waren zo blij dat hun kleindochter en een vriendin van hun kleindochter de geschiedenis van hun helemaal compleet hadden gemaakt. Maar oma zei. Nu moeten we nog alle botten naast elkaar leggen om te kijken wat voor dier het was. Ze hadden de volgende dag een feestje gegeven bij de lauwerspoel. Om te kijken wat voor dier het was. Met hun oude vrienden de hele familie en natuurlijk de paarden. Gingen ze alle botten die we allemaal samen gevonden hadden. Naast elkaar leggen en met de hulp van iedereen kwamen we erachter dat het een. Paard!! Was.

Ik dacht bij mezelf dat verklaart echt al superveel. Ik was wel benieuwd waarom mijn paard dan zo raar deed. Misschien was het wel haar moeder? Of haar vader? We moesten helaas het skelet van het paard naar de politie brengen. Maar ik ben er die dag wel achter gekomen door de politie dat de moeder van mijn paard een politiepaard was. Maar helaas ben ik er niet achter gekomen of het paard, familie van mijn paard was, maar dat maakt niet uit. Want soms moet er ook wat geheim blijven. Jammer genoeg is het laatste bot nooit gevonden. Maar het skelet van het paard staat trouwens in het rijksmuseum met al onze namen erop, en met het verhaal van de lauwerspoel.

Beeldenstorm en de lauwerspoel

Geschreven door Theo Mulder

Het was 1500, koning Filips de tweede was koning en wilde overal in Europa de katholieke en hij was de heerser van bijna heel Europa dus hij kon doen wat hij wil hij was Ook koning van Nederland. Hij stuurde zijn zus Margaretha van Parma naar ons land. Maar op veel plekken zoals steden en dorpen kwamen ze in opstand. Maar Spanje was te sterk. In Kollumersweach stond ook een katholieke kerk. Maar in 1566 kwamen we echt in opstand ook in Kollumersweach. Het dorp hielp om de kerk die daar stond van de katholieken te vernielen. Er vielen veel doden maar uiteindelijk was Filips, zijn soldaten en zijn zus weg in 1650 was er jacht bij de Lauwerspoel er werd vlees opgehaald voor het dorp, toen ze gingen vissen haalde een man een stuk beeld binnen, toen wilden ze meer weten. Ze begonnen te duiken en haalden veel meer stukken stenen beelden van de bodem af in het dorp plakten ze het aan elkaar met modder, toen zagen ze dat het katholieke beelden waren. Ze brachten het op de markt in Amsterdam. Het geld wat ze ermee ophaalden was voor de poel. Ze kochten zaadjes voor planten en palen en gaas om het gebied te beschermen. Maar één man van hun wilde nog een keer op de bodem kijken en dat deed hij met zijn groep. En toen vonden ze iets waar ze de pest heel erg op in hadden. En het waren kikkerbotten, want ze waren super bang voor kikkers en ze haten de diertjes maar ze waren super blij dat ze hier dus niet meer leven? Ze waren de man die het idee had om meer te duiken zo dankbaar dat ze hem als boswachter en beschermer van het gebied kroonden. En hij bedacht de naam lauwerspoel en later het Lauwerspoelpad erlangs. Maar de mannen hadden er ook wolven zien rondlopen dus misschien nu nog wel.

De heks en de katten

Geschreven door Emma Tolsma

Lang, Lang, lang geleden was er een heks (Beth) en twee katten (sneeuw en nacht).

Er was eens een keer toen was er een slechterik (Sam) die had een slechte dag. Op zijn slechte dag toen had die had in z'n hoofd ik wil iemand op sluiten, ik wil iemand op sluiten en toen een uur later gebeurde het, Sam sluit Beth op. En de katten zagen dat, ze gingen gelijk in actie. Sam had de sleutel in het lauwerpoelpad gegooid, sneeuw en nacht gingen d'r achteraan. Ze waren na een halfuur heel hard rennen aangekomen. Sneeuw en storm haten water maar ze zeiden tegen elkaar dit moeten we doen voor ons baasje. En ze gingen zwemmen, zwemmen en nog langer zwemmen. En uit eindelijk zien ze allemaal onderdelen van een vliegtuig en een uur later heeft sneeuw heeft de sleutel gevonden, Maar sneeuw is super onhandig en ze liet de sleutel vallen. Nacht zei sneeuw! Waarom doe je dat nou weer?! En ze gaan weer zwemmen, zwemmen en zwemmen. En uit eindelijk heeft nacht hem gevonden. En ze gingen weer super snel terug rennen maar op de weg naar huis was er een probleem, ze zagen Sam, en die hield hun tegen. Sam zei mouw, mouw, mouw domme katten ga maar terug naar je huisje. En dat deden ze precies, ze wouden natuurlijk hun baasje redden.

Na een kwartier rennen na dat ze Sam hebben gezien zijn ze weer aangekomen bij hun huis. En nu gaan ze hun baasje redden. Ze hebben de deur geopend. En ze zien hun baasje weer en hun zijn super duper blij. En de heks zei fijn dat jullie mij hebben gered, laten we hem terug pakken. En ze ging het doen ze gingen achter Sam aan. Zijn na twintig minuten hard rennen aangekomen bij Sam's huis, ze gaan nu hem op sluiten. Voordat ze hem gaan opsluiten gaan ze zorgen dat er geen eten en drinken is. Na dat ze hem hebben opgesloten gaan ze weer terug naar huis en chillen op de bank en na 1 week na geen eten te hebben is hij officieel doodgegaan na een week was er een afscheid dienst voor Sam en hun voelde zich super schuldig en hulde wel een hele dag door na de dienst. De volgende dag gingen ze na de lauwerspoel, ze gingen daar zwemmen en voelde

allemaal scherven dus ze gingen er maar. uit en storm sneeuw en Beth zeiden allemaal tegen elkaar wat kunnen we nu doen? Ze bleven maar denken en denken en ze konden maar niks bedenken toen wist sneeuw het, sneeuw zei, naar een modderpoel. En toen zeiden Beth en storm Neee!!! Sneeuw dat gaan we niet doen hoor. Laten we naar een skatepark gaan zei Beth en toen zeiden de katten ja leuk maar wat kunnen wij dan doen wij hebben geen skatebord, step of fiets we kunnen wel wat bedenken en ze gingen weer denken, denken en denken en storm zei, misschien kunnen we zelf een katbord maken twee! dat is een skatebord maar dan voor katten. En ze zeiden slim idee laten we dat doen! Ze gingen naar huis en verzamelde hout. Toen ze het klaar hadden zag het er fantastisch uit. Ze gingen zo snel mogelijk weer terug naar het skatepark, en toen ze er waren gingen ze de katbord uit proberen maar toen ze er op stapte werkte het niet het brak.

Toen zeiden de katten en Beth niks werkt vandaag laten we maar op houden voor vandaag er werkt toch niks vandaag. Toen ze thuis waren gingen ze chips en frisdrank pakken en gingen film kijken. Maar de katten hadden te veel gegeten en gedronken. En ze waren te dik geworden nacht ging bijna ontploffen en Beth was heel bleek en voelde zich niet lekker ze ging overgeven in het lauwerspoel pad. En terwijl ze dat deed zag ze een foto van haar in haar school en ze herkende een jongen en toen dacht ze: dat is Sam! Oh ik voel me zo raar nu, hoe hij hem eerst gedraagde en nu het is zo verschillend en ze ging gelijk naar Sam toe. En toen ze Sam zag zei ze Sam! En zei ik weet niet als je het weet maar we hebben bij elkaar in de klas gezeten en toen zei Sam oh ja! Ik weet het nog en toen zei Sam wil je vrienden zijn en toen zei Beth ummm? Ja oké en toen waren beste vrienden en uit eidelijk werden ze vriend en vriendinnetje van elkaar en gingen ze trouwen 7 jaar later.

Terug in de tijd*Geschreven door Alieda Pompsra*

"Het was een normale zondag middag." "Jitske en haar hond Sytske gingen het lauwerspoelpaad lopen." We begonnen mooi rustig te wandelen. "Het was vroeg in de ochtend." De zon kwam langzaam boven. MAAR OPEENS! Begon Sytske te snuffelen en te snuffelen! Jitske kon haar niet houden WAT MOET ZE DOEN! Ze roepte: Sytske kom terug! Maar Sytske kwam niet. "Naar roepen en roepen kwam Sytske eindelijk." "Pff wat een opluchting." Maar Sytske bleef snuffelen. "Wat is er? Sytske hat iets op het spoor." Ze hat een rode knop gevonden maar die knop was rood heel erg rood dus de knop was vel ROOD. Moet ik drukken? Ja, nee, ja, nee, ja, nee toch niet. Straks krijg ik 5 miljard euro of moet ik poepscheppen? Of erger nog een bak met poep over me heen of komt Roxy Dekker privé optreden geven? Maar toen! "Sytske had geen geduld meer ze sprong op de knop oeps net met de poot op de knop." Het draaide en het draaide. "Toen kwam er een teleportatie." Sytske sprong erin. En poef opeens waren we terug in de tijd. "We waren in de steentijd." Wat gebeurt er. "Opeens was er een stem die zei: goedemiddag wat komen jullie hier in de steentijd doen?" WAT DE STEENTIJD! Ja de steentijd zei de meneer. De meneer zei: jullie moeten alle oplossingen goed hebben tot dat jullie veder kunnen. "Oké. Wat moeten we doen? Nou." "Jullie moeten naar de rivier en water halen." Oké mogen we dan een emmer? Nee! Ga veder. "Ja bedankt die emmer moeten en jullie zoeken hier is een schat kaart 2000 meter veder stroomt de rivier als jullie water hebben moeten jullie een bloem vinden. "Als je die in het water doet ga je veder." Is goed. Kom we gaan. "Wacht wat is jullie naam?" Oh ik ben Jitske dit is mijn hond Sytske. Wat is u naam? "Mijn naam is Klaartje Kome." Leuke naam. "Dankjewel jullie hebben ook leuke namen." Dankjewel. "We gaan nu aan de slag." Oké is goed doe. Doe. "10 seconden later kwamen ze weer." Wat is er zei meneer Klaartje Kome. Hoe ziet er bloem eruit. Haha oranje en rood. Oké dankjewel. Geen probleem. "Jitske en Sytske gingen op pad." "Ik dacht dat we er zo waren maar hier moesten we wel wat voor doen." Eerste op stakel. Sytske kom jij moet lopen over de balk. "Want jij kan niet over dit smalle stukje touw." Oké toe maar. Sytske gaat over de balk. "Ik ga over het touw ik hou me vast aan het bovenste touw." "Volgende op stakel is

APPENHANG OVER HET WATER!" Hier ben ik echt slecht in. Maar voor Sytske is er weer een plank. "Oké je kan dit zeg ik tegen mezelf." "Ik grijp me zelf vast en laat mijn voeten aan het touw hangen Sytske is inmiddels al aan de over kant." "Het duurde een paar minuten en toen was ik aan de over kant." Gehaald roepte ik blij oké we gaan verder zei ik tegen Sytske. We lopen zo hard als we konden. "Volgende op stakel. Nog 1 roepte ik boos. "Sytske hat het weer makkelijk ik weer moeilijk ik moest hardlopen en over balkjes heen springen." Daar ga ik. 2 minuten later, was ik klaar. We lopen weer verder. Kijk een kruis met een schep. "Ik zei tegen mezelf die heb ik niet nodig. Sytske graaf Sytske begint te graven." Even later. Een kijk een emmer. "Ik pak de emmer vast hey kijk nog een schat kaart." "Wacht het is geen schat kaart maar een bloem maar niet rood en oranje maar blauw en groen." Kijk een geheimschrift het lijkt wel omgekeerd. Er staat: dicht bij elkaar. "Volgens mij groeien de bloemen dichtbij elkaar." Maar dat doet er nog niet toe. "Eerst de rivier vinden daarna de bloem." "Meneer Klaartje Kome zei: dat de rivier 2000 meter verder op ligt." Een 1uur verder. Waren we eindelijk aangekomen bij de rivier. "Geen hindernissen dit keer." "Ik pakte de emmer die ik al een tijdje in mijn handen hat." Ik pakte wat water nu op zoek naar de bloem. Rood met oranje. Welke kant moet ik op? Ik denk rechtdoor. "Hey kijk een blauw met groene bloem." "Wow wat een stekels maar ja het moet wel." We gaan door het pad met stekels. "Kijk verder op staat een struik met rood oranje bloemen." Ik pluk 1 bloem. "En doe het in het water Wow het draait en het draait." "Opeens zijn we terug op de plek waar de knop stond maar die staat er niet meer." "Snel naar huis en het verhaal vertellen." Dan loopt alles toch nog wel goed af.

Het Lauwerspoel pad

Geschreven door Siebren Hietkamp.

Er was eens een tweeling .[Het waren jongens] midden in de zomer was het wel 32graden toen vroegen ze aan hun vader mogen wij zwemmen in de poel hier vlakbij? oké zij hun vader maar wel op tijd thuis zijn he. Ja komt wel goed een beetje later waren ze bij de poel ze deden hun kleding uit en sprongen de poel in zonder na te denken. Maar het water was maar 1 meter diep gelukkig deden de jongens zich niet pijn Mark haalde Jasper uit de poel. Toen ging Jasper der met beleid in hij zwom een stukje en opeens schreeuwde hij auw hij stond op een geweer. Gelukkig deed het geweer het helemaal niet meer. Maar hij ging op de punt staan. Mark zij kom we gaan terug we zijn ook al laadt. We kwamen uit het water. Mark zij hoorde jij ook iets. Ja zij Jasper opeens kwam der een leeuw tevoorschijn. De jongens waren bang en gilden en renden. Maar het was niet zomaar een leeuw de leeuw kon praten. De leeuw zij hallo ik ben niet gevaarlijk. Ik ben de wonderleeuw ik hoorde jullie gillen maar ik moet jullie wat laten zien. Mark en Jasper fluisterden met elkaar moeten we hem wel vertrouwen. Mark zij kom we gaan naar huis. Maar Jasper dacht der anders over. Jasper zij tegen Mark kom we gaan Mark zij even nadenken ja oké vooruit dan maar. Ze lopen achter de leeuw aan na een paar kilometer lopen kwamen ze aan bij een hele grote struik. De leeuw zij een wachtwoord FORTUNA MAJOOR. En er kwam een aardbeving tenminste dat voelde zo de bomen verschuiven ze zagen een prachtig mooi paleis. Waar alleen maar leeuwen woonden wauw zij Jasper de wonderleeuw zij volg me en de jongens volgden de wonderleeuw. Toen lopen ze naar binnen de leeuw zij kom ga maar toen gingen de jongens naar binnen. En toen sluit de leeuw hun op Jasper zei het is een val de leeuw is helemaal geen leeuw het was een mens in een leeuwen kostuum het was een tovenaar een gemene ook nog wel. Ze zaten nu vast in een luxe hotel maar daar kwam snel verandering in de tovenaar deed Bombarde Maxima op de muur waar Jasper en Mark gevangen zaten. De tovenaar bracht ze naar de kerker ze zaten daar 4 dagen vast. En toen haalde de tovenaar ze uit de kerker. De tovenaar bracht ze toen naar de paalkamer [dat is een kamer waar ze aan een paal worden vastgebonden] er zaten zeven mensen aan een paal vast de tovenaar bond hen ook aan de paal vast op de 7 andere mensen deed hij de

doodsvloek. De spreuk is Avadakedavra toen waren alleen Jasper en Mark nog over. De tovenaars zagen wat ga ik met jullie aan eureka schreeuwde hij. De cruciatus vloek [de cruciatus vloek is een vloek met de naam crucio het voelt dan alsof er tweehonderd botten in de fik wordt gestoken. En dat er messen in je lichaam worden gesmeten] Jasper en Mark raakten in paniek. De tovenaars zagen op drie doe ik hem de tovenaars hielden zij staf omhoog. 1 2 2 en half drie maar precies op dat moment kwam Jasper der achter dat hij ook een beetje toverkracht had. Omdat hij in het begin van het verhaal in de poel op zo'n geweer ging staan. Het was een tovergeweer. Hij dacht ik hoop dat hij misgaat maar een toverspreuk kan niet misgaan en alsnog ging de cruciatus vloek mis. Mark had een kiezelsteen en daarmee snijden ze het touw los en renden ze diep het bos in. Ze waren verdwaald ze lopen naar huis maar ze konden de weg niet vinden de tovenaars had in die tijd wel spionnen gestuurd later op die dag zagen Mark ik hoor iets stil eens Jasper zagen je hebt gelijk ik hoor het goed is de tovenaars weer iets van plan Jasper roept uit angst kom tevoorschijn maar dat had hij beter niet kunnen doen de spion komt tevoorschijn hij zegt met een boze stem meekomen jullie Jasper en Mark rennen weg van de spion ze hopen Mark is scherp en zegt he is dat niet de poel waar we een week geleden in zwommen he ja zagen Jasper dan zagen we bijna weer thuis ze renden zo hard als ze konden naar huis ze stormden naar binnen hun vader en moeder waren woedend hun moeder zegt waar waren jullie we hebben zelfs de politie ingeschakeld om jullie te zoeken ja oké we weten dat we lang weg zijn zegt Jasper hun moeder zegt ik ben blij jullie weer te zien en zo ging het verhaal van het lauwerspauwpaad

Henkie en Gerda*Geschreven door Ninthe Geanne Solle*

Het was de vrijdags 6 uur in de avond ze waren natuurlijk op de telefoon ze waren verslaafd op de telefoon.... Gerda kwam nieuws tegen dat er een nieuwe poel is gekomen in Kollumerzwaag. De poel heette lauwerspoel. Gerda zei dat tegen Henkie. Henkie zei daar kunnen we wel even heen lopen. Gerda zei ja goed idee. Dus deden ze de wandelschoenen aan. Ze liepen naar de poel en uit eindelijk waren ze. Het was een mooie poel ze gingen iets verder lopen toen zei Gerda: we moeten wel zo naar huis het is al bijna 9 uur. Henkie was het daar mee eens ze liepen naar die kant weer op er waren overal struiken, bomen en bloemen een bosje bewoog en het was inmiddels al half 10 en dus ook al een beetje donker. Er bewoog nog meer in het bosje Gerda vond het een beetje eng. Henkie ging er heen en het bosje bewoog steeds en steeds meer toen Henkie achter het bosje stond. Dacht Henkie ooh het is maar een hond maar.... Henkie zei het tegen Gerda: Het is maar een hond hoor. Gerda zei ooh dat valt wel mee. Maar.... het is niet een hond maar het is een wolf...Henkie kwam er achter dat het een wolf is. Henkie zei dat tegen Gerda. Gerda schrok en rende als een gek. Gerda kon opeens super hard lopen. Henkie liep ook zo hard als ie maar kon maar struikelde over een bot van een hond. De wolf was inmiddels al verdwenen. En zei dat tegen Gerda: Gerda, doe maar rustig de wolf is verdwenen. Gerda zei ooh gelukkig maar. Henkie zei tegen Gerda dat ie is gestruikeld over een bot. Gerda zei ooh heb je geen pijn dan? Nee hoor. Ik denk dat het een bot van een hond is. Toen was Gerda er ook en zei ooh dat is niet zo bijzonder. Kom dan lopen we verder. Henkie wou niet mee. Hij pakte de telefoon en maakte een foto van het bot en zocht op van welk dier het bot was toen zei Henkie: Het is een bot van een paard. Gerda stond weer bij het bord en zei dat er inderdaad botten van paarden zijn gevonden. Henkie vroeg zich af waar die vandaan kwamen. Gerda leeste het even en er stond dat er botten zijn gevonden toen ze het gat graafden zijn ze gevonden en dat vertelde ze aan Henkie. Henkie zei ooh dan kunnen we wel verder lopen hoor dus gingen ze weer naar huis toe. Henkie zei dat het wel een mooie poel was en dat het ook wel een bijzondere poel was. Gerda vond dat ook en zei dat ze er vaker heen moesten.

Lauwerspoel Fantasierverhaal*Geschreven door Esmee Bijlsma*

Ik ging met mijn broer een keer daar naar toe. En met de hond gingen we. En we zijden tegen elkaar dat het wel een heel mooi pad was. En toen waren we zo erg aan het praten. Maar toen raakten we verdwaaldt en we raakten in paniek. Dus we gingen hardlopen en de hond zag een vogel. En die ging daar achteraan dus toen was die weg. Dus we probeerden er achteraan te gaan. Maar hij ging allemaal landen in. Maar we moesten over een paar hekken heen. En toen gingen we wel over 10 hekken heen maar toen hadden we hem uit eindelijk wel. Maar toen hadden we hem maar toen schrokken we ergens van en toen viel ik. En ik roepte auw! maar ik kon wel weer een beetje lopen. En toen kwamen we een paar vriendinnen en vrienden tegen. En we gingen een spelletje doen. En dat was wel leuk en mijn broer en ik waren de politie met de hond. En de vrienden en vriendinnen waren de boef. En toen hadden we één en toen hadden we twee en zo ging het verder. Maar we hadden nu 10 en we moesten nog één. Maar die zagen we maar die was heel snel weg. Maar toen lieten we haar schrikken en toen schrok ze heel erg. En toen voel ze heel snel en toen ging de hond er heel snel naartoe. En die was weer los maar de boef die had het niet door. Dus die loopte gewoon door maar wij riepten haar. En toen zag ze ons zo paniekerig kijken en toen roepte ze wat is er? Toen zijden we de hond is weer los. We moeten er achteraan ze is naar rechts gegaan. Kom we gaan opsplitsen gaan jullie drie daar heen. En jullie twee gaan daar heen. En wij gaan hierlangs en ik chreeuwde jongens hij is hier! En toen ging ik er heel hard achteraan en toen had ik hem. En we zijden anders gaan we nu terug naar huis. maar mijn broer zij hoe moeten terug want we waren verdwaaldt he. En ik zij oja en we zochten het op onze telefoon op. En het was 20 minuten lopen en we waren helemaal moe. En onze vriendinnen en vrienden gingen ook terug. En we loopten een stuk en toen dacht ik hier is het wel mooi. Anders moeten we nog een keer afspreken met onze vrienden en vriendinnen en ik zij ja dat is een goed ideeë. Anders gaan we morgen afspreken. Anders dan moeten we nu anders nog even bellen. Dan kunnen we morgen wel verstopperkje doen. En toen gingen we iedereen bellen. En bijna iedereen kon komen. Dus we ging op bed en we werden wakker. En we pakten de hond en we hadden afgesproken om 9 uur. En het

was nu kwartvoor 9 en we waren er. Maar het begon te regenen. Dus we gingen even op buienradar Kijken. En het ging de hele dag regenen en toen gingen we weer terug naar huis. En we zijden dan gaan we anders volgende week. En we gingen nog even bellen wat we volgende week gaan doen.

Het ontstaan van de lauwerspoel paad*Geschreven door Evert Jelger Roorda*

Er was eens lang lang geleden bij de mensen. Een zaai oud lelijk

Land dus wilden de mensen er een mooie new bouw wijk bouwen en dat hebben ze ook met elkaar overgepraat en iedereen wilde dat wel dus gingen ze dat ook doen. Maar er was ook nog een bos en daar wouden ze ook wat mee doen maar wat? Dat wisten ze niet

Dus gingen ze weer overleggen en daar kwam eigenlijk niets uit dus gingen ze er eerst even er niks mee doen maar even verder bij het land waren ze bijna klaar maar ze wouden ook nog wat met dat bos maar wat is er eigenlijk in dat bos? Vraagde één van die medewerkers dat wisten ze eigenlijk niet dus gingen ze op avontuur maar in dat bos leefde DINO'S! Maar dat wisten de ontdekking reizigers dus ook niet maar de dino's wisten dat ook niet maar toen de ontdekking reizigers daar waren zagen de dino's dat dus die schrokken ook maar de dino's bedenkte zich niet dus die jaagde de mensen weg naar de andere kant van het bos maar de mensen rende en rende maar toen waren die de weg kwijt

Dus daar horen we niet veel meer over in dit verhaal

Maar de dino's kenden het bos heel goed uit hun koppie dus die gingen weer terug maar de bouwers van de new bouw wijk die waren daar nog wel maar de dino's wisten eigenlijk niet wat ze moesten doen met die mensen dus even vergaderen en één dino zij: anders gaan we hen vermoorden maar dat was eigenlijk niet een goed idee maar toen was er nog een slimme dino en die zei: anders laten we de mensen schrikken. Want dan laten we hen aan het werk gaan dus dat deden de dino's en ze gingen er heen één van de dino's zei maar hoe doen we dat dan? Maar de baas van de dino's zei gewoon dan laten we hen schrikken en dan laten we hen voor ons werken maar wat als ze weg gaan rennen? Dan houden we ze tegen. Dus de dino's gingen daar heen en toen gebeurde het ze lieten hen schrikken maar toen zagen de dino's de mensen in de ogen en toen dachten ze dat de mensen eigenlijk nog wel lief waren dus vraagde die gewoon aan de mensen of ze naast het gebouw van de mensen ook nog een mooie vijver wilde maken En dat was het ontstaan van de De lauwerspoel paad.

Verhaal van het lauwerspoel paad*Geschreven door Lieve Algra*

Er was eens een meisje en die heette Coco. En die ging naar het Lauwerspoel paad . En toen kwam ze uit bij de lauwerspoel. En ze wist niet wat het was. Maar er stond wel een bordje waar lauwerspoel op stond. En toen ging ze googelen en dit stond er: De lauwerspoel. Is een poel waar allemaal schedels van paarden van vroeger in lagen. Daar is het treinspoor kapot gemaakt want dan konden de Duitsers niet verder met de trein naar andere plaatsen konden gaan. Nu ga ik naar huis: zei ze. En toen ze naar huis ging. En ze was bijna aan het eind en toen stonden. Er alleen maar paarden van geesten. En ze dacht dat het nep was. En dat ze droomde maar dat was niet zo en ze begon het heel eng te vinden maar ze maar toen tegen 1 van die paarden. En toen werden de paarden boos. En namen haar mee naar de schuil plaats en die paarden konden praten heel raar dacht ze hier klopt iets niet ze vond het eng en ze had geen bereik maar ze kon wel zien dat ze als vermiste was op gegeven. En dat vond ze niet leuk en op een dag kwam er een politie. En die vond haar en vroeg haar wat vragen. En toen ging ze met de agent mee naar het politiebureau. En toen ging Ze rustig mee naar haar huis maar. Ze zij het tegen haar moeder maar die wou haar niet geloven. En toen ze weer naar school ging zij ze het: tegen Suzan. Haar vriendin en die geloofde haar ook niet maar ze nam Suzan mee naar de plek waar ze was maar ze kwamen niet meer terug en dat was niet leuk maar er waren wel enge geluiden maar er was verder niets en niemand dus gingen ze terug. En toen ze er bijna weer Waren zei Suzan: Misschien was het een droom. Nee: zij Coco dat kan niet ik ben op gegeven voor vermiste. Ja dat is zo maar misschien ben je wel flou gevallen.

Het Lauwerspoelpaad - Lau en zijn vishengel.*Geschreven door Rienk Klaver*

Er was eens een jongentje en die heette Lau, En die was aan het vissen bij de Lauwerspoel, Toen had Lau ineens beet. Oh nee! Ik heb beet maar het lukt niet om heb op te halen, Help! Help! Help! Help mij, Daar ging Lau hij lag in het water, Oh nee help! Het is koud en ik kom er niet uit, Help mij alsjeblieft, Hé hier liggen botten ik heb een idee, Even later was het klaar, Kijk hier mijn zelfgemaakte trap van botten, Hij had die gevonden op de bodem van de Lauwerspoel, Die lagen op de bodem van de Lauwerspoel, Zei Lau, En nu er snel uit klimmen, Yes ik ben er uit, OH NEE! Allemaal Rendieren met grote geweien wegwezen nee help mij, Help! Help! Help! Help mij, Daar is een meneer met een touw en een wapen, Ik ga hem roepen, Meneer! Help mij er zitten Rendieren met grote geweien achter mij aan Help! Die meneer komt er nu aan, Meneer! Fijn dat u er bent help mij met de Rendieren maak ze dood! Even later was die man klaar om alle Rendieren dood te maken, Leg mij uit hoe dit kon gebeuren, Zei die meneer, Nou ik was aan het vissen en toen kwam er een vis aan de hengel van maar liefst 60 kilo!

Maar hoe kan ik u bedanken, Die meneer zei geen dank kleine jongen, Maar hoe heet jij eigenlijk vroeg die meneer, En waar kom jij vandaan, Nou ik ben Lau en ik woon een eindje verder op, Wie bent u eigenlijk en waar woont u, Ik ben ik ben Roel en ik kom uit Drenthe, en ik woon dichtbij de plek Assen, Wat doe u hier eigenlijk, Zei Lau, Nou ik wou de Gekraagde Roodstaart bekijken van dichtbij, En toen hoorde ik jou ineens schreeuwen, En ik zag ook Rendieren met grote geweien die op jou aankwamen, Dus toen ben ik hard naar jou toe gelopen, Kom dan breng ik je nu wel thuis van dit avontuur, Zei Roel, Even later kwam Lau weer thuis,

Hoi Pap, Hoi Mam, Hoi Lau zei Pap en Mam, Het is bedtijd, Maar Lau vroeg, Mama waarom was jij eigenlijk zo laat thuis, Nou dat vertel ik morgen wel, Oké, Tot morgen, Tot morgen zei Lau.

Dit is het Lauwerspoel verhaal (fantasieverhaal).*Geschreven door Feline Zijlstra*

Vroeger in de Tweedewereldoorlog was het Lauwerspoelpaad er ook al, de naam natuurlijk niet maar het land en de poel wel. Ongeveer 20 jaar geleden, waren er een meisje en een jongen ze heten Lies en Timo. Ze mochten van pa en ma even lekker buitenspelen, en dat deden ze, Timo zag ineens wat. Lies stond wat verderop, en ze hoorde ineens gegil. En dat was Timo: Aaaaahhh!! Ze zij wat is er? Ik zag iemand antwoorde Timo! Lies: kom we moeten naar papa en mama. Mam pap. Mama: wat is er, doe eens rustig. We zagen iets ongelooflijks een geest! Papa: ik ga wel met jullie mee, zegt papa zuchtend. Ondertussen zijn ze er al, dame en heer konden jullie niet even zeggen dat ik laarzen aan moest doen. Zegt papa weer zuchtend. Papa: zagen jullie dat ook, ja dat zeiden we toch, Timo: misschien kunnen we opa halen, goed idee. Ondertussen zijn ze er al, Lies hoort oma roepen: Henderik eten! Opa Opa, opa schrikt wat is er zegt hij? We zagen een geest, opa lacht: er bestaan niet eens geesten. Papa: nou deze keer was het wel echt hoor, ik zou wel laarzen aandoen! Oma: maar je eten! Ze zijn er voor de derde keer weer, ik zie niet alleen geesten maar ook allemaal botten. Ze zien een schep liggen, opa: Lies pak die schep even. Opa: we hebben gewoon paardenskeletten gevonden! Mama is bezorgd. Ze belt de politie, papa, opa, Timo en Lies horen sirenes en de politie komt bij hun. Wat hebben jullie gevonden, zegt de politieagent paardenskeletten zegt opa! Als wij nu deze mee mogen nemen dan krijgen jullie 10 miljoen euro, jaaa neem maar mee zegt Lies. Ze zijn ondertussen alweer thuis. Mam Mam, we hebben 10 miljoen euro gekregen van de politie! Mama: kom we gaan gauw naar de winkel.

Het geheim van de Lauwerspoel

Geschreven door Simon Jonker

Op een dag was ik aan het wandelen en vond ik een geheim pad. Ik keek in de verte en zag een bord. Ik liep er naartoe. Op het bord stond: het Lauwerspoelpad. Ik vond het wel interessant, dus ik ging verder. Ik zag de Lauwerspoel, een poel in een prachtig gebied. Je kon er van alles vinden: bloemen, planten, vogels echt heel mooi. Er waren bijvoorbeeld ijsvogels en nog veel meer andere vogels en allerlei soorten planten. Even later ging ik naar huis. Nog even lekker televisiekijken en daarna ging ik naar bed. Ik viel al snel in slaap. Ik droomde die nacht over de bijzondere Lauwerspoel. Toen ik wakker werd, ging ik er weer heen. Dit keer met mijn vriend Gerrit. We bouwden een tijdmachine en hij deed het ook nog echt! Van 2025 naar 1940. Het begin van de Tweede Wereldoorlog. Voor ons ligt een treinspoor. Er reed net een trein langs met allemaal Duitse soldaten. Gerrit riep "Snel, stoppen!". Er waren ook Nederlandse mannen uit het verzet. Ze vernielden de spoorlijnen en zeiden: "Zo komen de Duitsers niet op het platteland!"

We liepen verder door Kollumersweach en zagen een hele stoet legertanks. Het waren er wel 50! We gingen weer terug naar de Cedelshof, naar het Lauwerspoelpad. Oei oei, dat kan helemaal nog niet. Het Lauwerspoelpad was er nog niet in het verleden. Dan maar door de weilanden, ook goed, maar het gras is super lang en nat. Er zijn heel veel Duitsers die met hun trein ontspoord zijn. Ze zoeken de Nederlanders op met hun geweren en schieten ze allemaal dood. Ik fluister tegen Gerrit: "Geen geluid maken!" Maar oei het is al te laat. Gerrit staat op een takje. De Duitsers horen het en kijken de omgeving rond maar ze zien gelukkig niemand! Ze keken elkaar aan en zeiden tegen de andere Duitsers: "Hoorden jullie dat ook??" Iedereen hoorde het en ze gingen zoeken, maar vonden niets. Opeens krijg een idee! Achter ons is een maisveld. "Kom op Gerrit, we gaan ons verstoppen tussen de mais!". De Duitsers komen met de legertanks dichterbij. Ze gaan heel dicht langs ons veld. Oei dacht ik, ik hoop dat we niet worden gevonden. "Gerrit, zullen we terug naar onze tijdmachine?". Dat lijkt hem een goed idee! Ohnee! Eenmaal dichterbij zien we dat de Duitsers de tijdmachine hebben vernield. "Zullen we hem weer maken?" vraag ik aan Gerrit dat doen we." zegt hij. Ik vraag hem: "Weet jij nog hoe je hem hebt gemaakt?" Ohnee, het begint keihard te regenen en te stormen. De wind haalt ontzettend aan. "Zullen we schuilen onder de bomen" zei ik tegen

Gerrit. Een uur later stopte het en toen gingen we weer terug. De Duitsers waren nergens meer te bekennen. Ik ging aan het werk om de tijdmachine weer te maken. Toen ik hem klaar had waren daar ineens de Duitsers. Ik zei tegen Gerrit: "Snel in de tijdmachine!" Pfiewww net op tijd thuis! Mem riep: "Eeeeten!" Lekker dacht ik, we gaan friet met een frikandel eten en een dikke klodder mayonaise. De volgende dag moest ik weer naar school. Ik vertelde het avontuur, maar niemand geloofde ons. Iedereen lachte ons uit en zeiden: "Wat een dromers zijn jullie! Tijdmachines bestaan niet!" Ik ging die dag vroeg naar bed en de volgende dag moest ik voetballen. Een week later dacht niemand er meer aan en was iedereen het totaal vergeten. Maar Gerrit en ik niet, wat hebben we een bijzonder avontuur beleefd bij de Lauwerspoel dankzij onze tijdmachine!

Het meisje en het Lauwerspoelpad

Geschreven door Jelyne Kamstra

Er is een keer in het lauwerpoel een klein meisje verdwaald ze was 5 jaar oud. En haar vader en moeder waren al overleden toen ze 1 jaar oud was. Nu woont ze bij haar tante die niet zo aardig is en toen werd ze uit huis gezet. Ze ging naar het Lauwerspoelpad en toen kwam er een heel gevaarlijk dier aan. Ze klom in een boom en toen kwam ze erachter dat het een wolf was toen schreeuwde ze. Maar de wolf ging niet weg de wolf had honger maar toen zag de wolf een muis de wolf dacht wat is dat dus de wolf pakte de muis en hij ging met zijn tanden in de muis. De wolf vond het niet lekker dus hij spuugde het eruit. Het meisje schrok toen ze de muis dood op de grond zag. Ze was vreselijk bang. En toen kwam er een oude man en die riep het meisje dat hij er aan kwam. Ze was eigenlijk best bang voor de man maar ze had liever dat de man eraan kwam dan dat ze dood zou gaan door de wolf. En de man was er en de man zij: gaat het wel? Ja zij het meisje. de man zij: waarom ben je hier helemaal alleen? Het meisje zij: ik ben uit huis gezet en ik ben hier heen gegaan. Mijn vader en moeder gingen dood toen ik 1 jaar oud was zij het meisje. Toen mijn ouders dood gingen ging ik naar mijn tante toe. Maar mijn tante is niet aardig die tante heeft mij uit huis gezet. En toen ben ik hier heen gegaan. Zij het meisje. De man zij: wil je mee naar mijn huis daar is het lekker warm. Jawel zij het meisje. Kom maar mee zij de man. Oke zij het meisje. hoe heet je eigenlijk zij de man. Ik heet evi zij het meisje. Ik heb thuis wel thee en koekjes zij de man. Oke zij het meisje. Het meisje was wel een beetje bang. Maar ze wou ook niet naar haar gemene tante. Dus ze ging wel mee. Toen ze bij het huis van de man kwam. Dacht ze moet ik echt naar binnen gaan. Ze zij in haar hoofd ik ga gewoon naar binnen er kan niks gebeuren. En ze had gelijk er gebeurde niks. De man zij wil je wat te drinken? Jawel zij het meisje. En ze leefde nog lang en gelukkig.

Wonderspiegel*Geschreven door Janna van Zuiden*

Er was eens een meisje die Nola heette. Ik was samen met mijn familie aan het eten. DING DONG! De deurbel ging. Ik liep naar de deur en deed hem open. Er stond een meneer in een zwart pak. Hij zei ik kon de brievenbus niet vinden dus belde ik maar aan. Hier is uw brief. Ik ging terug naar mijn familie. We gingen verder eten toen we klaar waren ging ik de brief openen in mijn kamer. Ik zei verbaast het is een schatkaart! En er staat en raadsel op. Ik las het raadsel voor: een glimmende haan hoog in de lucht. Wacht eens even je vindt een glimmende haan hoog in de lucht op de kerk! Ik ging naar de kerk en vond daar een goede vriendin. Ik vertelde haar over de schatkaart en ze wilde me meteen helpen. Toen we in de kerk kwamen verscheen het tweede raadsel ik las ook het tweede raadsel voor: een plek waar je vijf dagen per week bent. Sofie zei is het de school? Ja! Op naar school. Bij de school aangekomen keek ik naar de kaart raadsel drie verscheen zei ik tegen Sofie. Lees raadsel drie maar voor zei Sofie en ik las het voor: een pad langs de lauwerspoel. Ik zei kan het het lauwerspoel pad zijn? Op naar het lauwerspoel pad. Toen we er waren verscheen het vierde raadsel: ga door het diepe. We snapten er niks van dus liepen we het pad uit we kwamen langs de lauwerspoel. Op eens stond Sofie stil en zei wat als we naar de bodem van de lauwerspoel moeten zwemmen. Op eens zei een stem kom naar het diepe! We deden wat de stem zei en sprongen in het water. Toen horden we de stem weer hij zei je kunt praten onderwater hoor. Sofie zei wie ben jij? Op dat moment verscheen er een reuze schildpad hij zei ik ben de reuze schildpad. Kom mee dan kunnen jullie nog wat raadsels op lossen. Kijk maar even op de kaart. Er stond raadsel vijf: in harmonie zwemen. Op eens hoorden we een lied we keken achter ons en zagen een golf van vissen die zongen. Ik zei vissen die in harmonie zingen. De reuze schildpad zei dat is het juiste antwoord ik keek op de kaart en zag ook raadsel zes: sterren onder water. Sofie en ik keken elkaar aan opeens voelde ik iets kriebelen ik keek naar mijn been en zag een zeester. Sofie riep zeester! Juist zei de reuze schildpad met een zware stem jullie mogen de schat zien hij zwom om een groot stuk koraal en ging toen dieper het water in tot hij

stopte voor een kist hij mompelde iets in een vreemde taal toen sprong de kist open hij gaf ons een klein spiegeltje en zei als jullie wonderspiegel zegen dan kun je terug in de tijd of teleporteren maar het belangrijkste wat je er mee kunt is dat je naar wonderland kunt. Dan moet je wonderpoort zegen. Jullie taak is wonderland te beschermen. Van nu af aan zijn jullie wonderleerlingen! Veel succes wonderleerlingen! Doe nu je ogen dicht. Ik deed mijn ogen dicht en werd met een schok wakker ik dacht heb ik dat alle maal gedroomd? Vroeg ik me af. Ik keek naar mijn hand en zag nog steeds de wonderspiegel. Toen ik dacht bij mezelf ik ben een wonder leerling.

De jongen en de verloren hond

Geschreven door Mike Reitsma

Er was eens een jongen en jongen die 10 was. Die jongen ging te wandelen bij het lauwerspoel. En toen kwam er een hondje zonder baasje. Die jongen was bezorgd en toen ging dat hondje mee. En daarna kwam die jongen bij de poel, hij ging op het bankje zitten en opeens kwam er een man hij zag er heel eng uit, de jongen rende weg maar opeens zei die man ik ben mijn hond kwijt. Het jongetje zei oh is dit uw hond misschien ik kwam hem tegen. Oh ja nu ik het zie inderdaad dit is mijn hond zei die man. Het jongetje zei echt, Die man zei mag ik hem meenemen, Het jongetje zei ja als dat uw hond is mag uw hem meenemen, Het jongetje zei ja best het is niet mijn hond maar ik geloof dat het uw hond is, De man zei je bent een held een topper je red iemand anders zijn hond, de jongen zei ongeloofelijk, maar toen opeens kwam er een man en die man die was eng hij zij tegen die man je bent dom. Die man zei helemaal niet hij zij wel niet ontkennen ik ken jou je bent niet slim of iets je kan niks maar er kwam een vrouw, Die vrouw zei peter niet doen je kend hem helemaal niet. De man was niet honderd maar dat wisten wij niet. We gingen samen wel vijf keer lopen we hebben plezier gehad maar het jongetje dacht ik ken hem helemaal niet. Misschien is het tijd om te vragen hoe hij heet ik wachtte geen moment en ging gelijk een paar vragen stellen. Hij heet Patrick van der hoeven. Ik stelde nog een vraag ik vroeg heb je een vrouw of ja verkering de man zei nee ik ben niet goed genoeg. Maar de jongen zei je bent best aardig hoor we kunnen wel beste vrienden zijn. De man zei ja leuk en ze gingen bijde naar huis en ze dachten na. De jongen dacht zou ik ook maar zo'n hond hebben. Maar de man dacht ik koop een hond voor hem. Een dag later gaat de man een hond kopen en gelijk gaat de man naar de jongen. Hij geeft de hond gelijk aan de jongen de jongen zei blij is dat voor mij, De man zei ja speciaal voor jou. de jongen kon het niet geloven ze gingen met de twee honden te lopen bij de lauwerspoel. De man zei ja best en ze gingen gelijk te lopen ze kenden elkaar niet eens en nu zijn ze beste vrienden. Maar op een geven moment komen ze bij het bankje ze gaan rustig zitten. Maar de jongen ziet een bot liggen de man zei dat bot is van een paard. de jongen kijkt verbaasd ze gaan er rustig heen langzaam zoog de de lauwerspoel leeg, ze zagen allemaal

botten van paarden er in liggen de twee honden namen de botten mee naar huis. Enop een dag dachten de jongen en de man de botten is bewijs matriaal, het klopte het was bewijs matriaal. Ze gingen naar de politie de politie zei ik zal even kijken maar er lag ook allemaal troep in die de jongen en de man niet hadden gezien. de politie zei we moeten het opspeuren. Ze hingen allemaal lintjes op het lauwerspoelpad was gesloten. Niemand mocht in de buurt komen dagen, maanden, jaren was het gesloten maar toen opeens hoorde de politie iets. Ze gingen er rustig op af en wat bleek de Duitsers de hadden de sporen vernield ze dachten we pakken ze en ze kwamen met paarden van de andere kant de politie schakelde hulp in. De politie kwam met paarden auto's en bussen het was erg. De jongen en de man zagen de dag daarna de Duitsers ze belden de politie en de man en de jongen die waren helden vonden de politie. De Duitsers waren in de gevangenis. De man en de jongen waren helden ineens was hun leven een stuk leuker door dit. De politie die hadden alle 34 botten en de troep meegenomen en onderzocht dat het van dode paarden was. De politie had het lauwerspoelpad weer open gemaakt en iedereen kon er gewoon weer langslopen. En ze leefden nog lang en gelukkig.

VERHAAL NOURA EN HET LAUWERSPOELPAD*Geschreven door Aniek v.d. Kant.*

Ik en mij hond Noura gaan naar het lauwerspoelpad. We gaan wandelen wat leuk mooi noura gaat zwemmen. Ik gooi een tak ze gaat erachter aan ze brengt de tak terug. We gaan verder oeps de verkeerde kant. Noura springt weer het water in. Ik roep Noura Noura kom hier we gaan weer we gaan verder. Noura en ik samen ik vind het leuk. Ik ga weer verder. Naar mijn huis kom mem we gaan het Lauwerspoelpad samen. Mem vindt het leuk kom ik wil nog een keer. Maar mem zegt nee morgen gaan we wel weer. Oké zeg ik de volgen de dag. Kom mem en nu moet heit ook mee en mijn broer. We gaan weer hu zeg ik er zijn elfjes blauwe vossen en konijnen met vleugels. En een rots die scheef staat kom broer we klimmen op de steen. Heit helpt ons om erop te komen. Foto en we klimmen eraf. Noura gaat zwemmen. Ik gooi een tak en Noura gaat er achteraan. We gaan verder. We gaan eten naar het eten. Gaan mijn broer en ik naar het lauwerspoelpad. We vinden het geweldig we gaan terug naar huis.

De volgende dag mijn hond en ik gaan naar het lauwerspoelpaad en ik heb noura los. En er kwam een trein aan noura rende erachter aan. Ik rende naar huis en roep mama ik ben noura kwijtgeraakt kom we gaan posters maken. Even later kwam een mevrouw bij het huis ik jullie hond gevonden. Ik zij geweldig laat zien. Kom maar mee zij ze. OO nee noura is dood. Ja ze is door een wolf doodgebeten. Wat zielig. We nemen haar mee naar huis en begraven haar.

Tweede wereldoorlog in een dagboek

Geschreven door Sjoerd Tymen van Lune

1942 15 december Tweede wereldoorlog 20:49 uur

Midden in de nacht gingen we naar buiten en wat is dat? Een Duits vliegtuig en toen hoorden we een harde knal. We vluchten naar het meer, naar de schuilkelder en daar zaten al meer mensen. We waren bezig met een lage tunnel die naar de grotten onder de Lauwers poel ging. En daar bouwden we grote muren. We namen veel eten en water mee en een paar geweren. Maar waren de betonnen muren sterk genoeg voor de Duitse bommen? Toen er een paar dagen voorbij waren, gingen we weer naar buiten en toen we buiten waren lagen er vreemde botten op de grond. Het leken wel paarden botten die door de bommen uit de grond zijn gekomen. Het was echt raar en toen we naar huis gingen was een deel van het hok kapot. Er zaten veel gaten in de grond maar gelukkig is het huis niet kapot en we mochten ook in de uitkijktorens klimmen en het uitzicht was geweldig! En toen we eruit waren gingen we het hok weer maken en toen dat weer klaar was gingen we de anderen helpen. Daar waren de huizen ook kapot. Dat was niet zomaar hoor. We zijn samen de beste buurt en toen dat ook klaar was, was er weer een bombardement. We gingen weer naar de schuilkelder onder de lauwerspoel. In de betonnen kamer waar we wel een maand moesten blijven, was gelukkig genoeg eten en drinken. En er waren ook wapens voor dat er soldaten binnen komen. Dit keer hadden we geluk want de buurt is niet geraakt. En dat is nog een geluk maar de andere buurten zijn wel geraakt. Maar wat is dat? Een tank, dat is gek, in het zand begraven en ook nog in tact. We reden naar het. Lauwers poel en daar zetten we hem neer en er kwamen veel soldaten en die knalden we helemaal kapot. Hoe we dat deden? Met granaten, niet met tank kogels want die waren er niet maar met granaten werkte het wel. En toen gingen we de bunker weer in en daar bleven we nog een paar nachtjes, De volgende week gingen we in de Defender rijden, dat was pas leuk. Het Lauwers poel pad heen en weer en op eens in de bosjes een diamant met een kaart van een Duitse bunker. Daar reden we met de tank snel heen en daar was zwaar geschut en dat was moeilijk neer te halen. Maar na een uur of

ten was dat ook klaar een bunker vlak bij de Lauwers poel. We hebben er een tunnel heen gegraven en nu hebben we een uitbreiding van ons gebied en dan kunnen de Duitsers niet meer bij ons komen, We hebben nu ook een batterij (een geweer op het dak dat Duitse vliegtuigen uit de lucht kan schieten) en daar zijn ook wat vliegtuigen neer gekomen...